

I

(Meddelanden)

RÅDET

1968 års Brysselkonvention om domstols behörighet och om verkställighet av domar på
privaträttens område (konsoliderad version)

Det första protokollet om domstolens tolkning av 1968 års konvention (konsoliderad version)

(98/C 27/01)

INLEDNING

Mot bakgrund av att konventionen om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde till Brysselkonventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, samt till protokollet om domstolens tolkning av denna konvention undertecknades den 29 november 1996 är det önskvärt att yrkesverksamma på det rättsliga området, såsom vid tidigare anslutningar, får en konsoliderad version av Brysselkonventionen och nämnda protokoll, uppdaterade i förhållande till den konvention som har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 189, 28.7.1990.

Texterna kompletteras med tre förklaringar från företrädarna för medlemsstaternas regeringar, där en avgavs

1978 i samband med den internationella konventionen om kvarstad och liknande säkerhetsåtgärder (arrest) i havsgående fartyg, den andra är från 1989 och rör ratificeringen av Konungariket Spaniens och Republiken Portugals anslutning och den sista är från 1996 och rör behörighet när en arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster utstationeras till en annan medlemsstat än den där han normalt inte utför sitt arbete.

Rådets generalsekretariat, där de berörda instrumentens original har deponerats i arkiven, har utarbetat den text som finns upptryckt i detta häfte. Det bör dock noteras att texten inte är bindande. De officiella texterna till de konsoliderade instrumenten återfinns i följande tidningar:

Språkversion av EGT	1968 års Brysselkonvention	1971 års protokoll	1978 års anslutningskonvention	1982 års anslutningskonvention	1989 års anslutningskonvention	1997 års anslutningskonvention
Tyska	L 299, sida 32, 31.12.1972	L 204, sida 28, 2.8.1975	L 304, sida 1, 30.10.1978	L 388, sida 1, 31.12.1982	L 285, sida 1, 3.10.1989	C 15, sida 1, 15.1.1997
Engelska	L 304, sida 36, 30.10.1978	L 304, sida 50, 30.10.1978	L 304, sida 1, 30.10.1978	L 388, sida 1, 31.12.1982	L 285, sida 1, 3.10.1989	C 15, sida 1, 15.1.1997
Danska	L 304, sida 17, 30.10.1978	L 304, sida 31, 30.10.1978	L 304, sida 1, 30.10.1978	L 388, sida 1, 31.12.1982	L 285, sida 1, 3.10.1989	C 15, sida 1, 15.1.1997
Franska	L 299, sida 32, 31.12.1972	L 204, sida 28, 2.8.1975	L 304, sida 1, 30.10.1978	L 388, sida 1, 31.12.1982	L 285, sida 1, 3.10.1989	C 15, sida 1, 15.1.1997

Språkversion av EGT	1968 års Brysselkonvention	1971 års protokoll	1978 års anslutningskonvention	1982 års anslutningskonvention	1989 års anslutningskonvention	1997 års anslutningskonvention
Grekiska	L 388, sida 7, 31.12.1982	L 388, sida 20, 31.12.1982	L 388, sida 24, 31.12.1982	L 388, sida 1, 31.12.1989	L 285, sida 1, 3.10.1989	C 15, sida 1, 15.1.1997
Iriska	Specialutgåva (L 388)	Specialutgåva (L 388)	Specialutgåva (L 388)	Specialutgåva (L 388)	Specialutgåva (L 285)	Specialutgåva (C 15)
Italienska	L 299, sida 32, 31.12.1972	L 204, sida 28, 2.8.1975	L 304, sida 1, 30.10.1978	L 388, sida 1, 31.12.1982	L 285, sida 1, 3.10.1989	C 15, sida 1, 15.1.1997
Nederländska	L 299, sida 32, 31.12.1972	L 204, sida 28, 2.8.1975	L 304, sida 1, 30.10.1978	L 388, sida 1, 31.12.1982	L 285, sida 1, 3.10.1989	C 15, sida 1, 15.1.1997
Spanska	L 285, sida 24, 3.10.1989	L 285, sida 37, 3.10.1989	L 285, sida 41, 3.10.1989	L 285, sida 54, 3.10.1989	L 285, sida 1, 3.10.1989	C 15, sida 1, 15.1.1997
Portugisiska	L 285, sida 24, 3.10.1989	L 285, sida 37, 3.10.1989	L 285, sida 41, 3.10.1989	L 285, sida 54, 3.10.1989	L 285, sida 1, 3.10.1989	C 15, sida 1, 15.1.1997
Svenska	C 15, sida 30, 15.1.1997	C 15, sida 10, 15.1.1997	C 15, sida 14, 15.1.1997	C 15, sida 26, 15.1.1997	C 15, sida 43, 15.1.1997	C 15, sida 1, 15.1.1997
Finska	C 15, sida 30, 15.1.1997	C 15, sida 10, 15.1.1997	C 15, sida 14, 15.1.1997	C 15, sida 26, 15.1.1997	C 15, sida 43, 15.1.1997	C 15, sida 1, 15.1.1997

BILAGA

KONVENTION

om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾

INGRESS⁽²⁾

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPEN,

SOM ÖNSKAR genomföra bestämmelserna i artikel 220 i nämnda fördrag, enligt vilken de skall säkerställa förenkling av formaliteter för ömsesidigt erkännande och verkställighet av rättsliga avgöranden,

SOM ÄR ANGELÄGNA om att i gemenskapen stärka det rättsliga skyddet för personer som är etablerade där,

SOM BEAKTAR att det för detta ändamål är nödvändigt att fastställa den internationella behörigheten för deras domstolar, att underlätta erkännande och tillskapa ett snabbt förfarande för att säkerställa verkställighet av domar, officiella handlingar (actes authentiques) och inför domstol ingångna förlikningar,

HAR BESLUTAT att ingå denna konvention och har för detta ändamål som befullmäktigade ombud utsett:

[Befullmäktigade ombud utsedda av medlemsstaterna]

SOM, församlade i rådet, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

⁽¹⁾ Texten såsom den ändrats genom konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritanniens och Nordirlands tillträde, nedan kallad "1978 års konvention", konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde, nedan kallad "1982 års konvention" och konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde, nedan kallad "1989 års konvention", och konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde, nedan kallad "1996 års konvention".

⁽²⁾ Ingressen till 1989 års konvention innehåller följande text: "SOM ÄR MEDVETNA OM att medlemsstaterna i gemenskapen och medlemsstaterna i Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) den 16 september 1988 i Lugano ingick konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, vilket utvidgar Brysselskonventionens principer till att gälla de stater som tillträder denna konvention."

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Denna konvention är tillämplig på privaträttens område, oberoende av vilket slag av domstol det är fråga om. Den omfattar i synnerhet inte skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor⁽¹⁾.

Konvention är inte tillämplig på

1. fysiska personers rättsliga status, rättskapacitet eller rättshandlingsförmåga, makars förmögenhetsförhållanden, arv och testamente,
2. konkurs, ackord och liknande förfaranden,
3. social trygghet,
4. skiljeförfarande.

AVDELNING II

DOMSTOLSBEHÖRIGHET

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 2

Om inte annat föreskrivs i denna konvention, skall talan mot den som har hemvist i en konventionsstat väckas vid domstol i den staten, oberoende av i vilken stat han har medborgarskap.

För den som inte är medborgare i den stat där han har hemvist gäller samma bestämmelser om domstols behörighet som för statens egna medborgare.

Artikel 3

Talan mot den som har hemvist i en konventionsstat får väckas vid domstol i en annan konventionsstat endast med stöd av bestämmelserna i avsnitt 2 till 6 i denna avdelning.

Särskilt följande bestämmelser får inte tillämpas mot en sådan person:

- I Belgien: artikel 15 i civillagen (Code civil – Burgerlijk Wetboek) och artikel 638 i processlagen (Code judiciaire – Gerechtelijk Wetboek),

⁽¹⁾ Andra meningens tillagd genom artikel 3 i 1978 års konvention.

— I Danmark: § 246, stk. 2 och 3, i lov om rettens pleje⁽²⁾,

— I Förbundsrepubliken Tyskland: § 23 i civilprocesslagen (Zivilprozeßordnung),

— I Grekland: artikel 40 i civilprocesslagen (Κώδικας πολιτικής δικονομίας)

— I Frankrike: artiklarna 14 och 15 i civillagen (Code civil),

— I Irland: de bestämmelser som medger behörighet på den grunden att stämningsansökan har delgivits svaranden under hans tillfälliga vistelse i Irland,

— I Italien: artiklarna 2 och 4, nr 1 och 2 i civilprocesslagen (Codice di procedura civile),

— I Luxemburg: artiklarna 14 och 15 i civillagen (Code civil),

— I Österrike: artikel 99 i lagen om domstols behörighet (Jurisdiktionsnorm),

— I Nederländerna: artikel 126, tredje stycket och artikel 127 i civilprocesslagen (Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering),

— I Portugal: artiklarna 65.1.c, 65.2 och 65A.c i civilprocesslagen (Código de Processo Civil) och artikel 11 i lagen om rättegången i arbetstvister (Código de Processo de Trabalho),

— I Finland: 10 kap 1 § 1 mom. andra, tredje och fjärde meningens i rättegångsbalken/oikeudenkäymiskaari,

— I Sverige: 10 kap 3 § första stycket, första meningens i rättegångsbalken,

— I Förenade kungariket: de bestämmelser som medger att domstolsbehörighet grundas på

a) att stämningsansökan har delgivits svaranden under hans tillfälliga vistelse i Förenade kungariket, eller

b) att svaranden har egendom i Förenade kungariket, eller

c) att käranden erhållit kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd i egendom som finns i Förenade kungariket⁽³⁾.

⁽²⁾ Ändringen framgår av en underrättelse lämnad den 8 februari 1988 i enlighet med artikel VI i det bifogade protokollet och bekräftad i 1989 års konvention, bilaga I punkt e.1.

⁽³⁾ Andra stycket såsom det har ändrats genom artikel 4 i 1978 års konvention, artikel 3 i 1982 års konvention, artikel 3 i 1989 års konvention och artikel 2 i 1996 års konvention.

Artikel 4

Om svaranden inte har hemvist i någon konventionsstat bestäms domstolarnas behörighet i varje konventionsstat i enlighet med den statens lag, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 16.

Mot en sådan svarande kan den som har hemvist i en konventionsstat, oberoende av medborgarskap, på samma sätt som statens egna medborgare, åberopa de bestämmelser om domstols behörighet som gäller där och särskilt de bestämmelser som anges i artikel 3, andra stycket.

Avsnitt 2

Särskilda behörighetsregler

Artikel 5

Talan mot den som har hemvist i en konventionsstat kan väckas i en annan konventionsstat

1. om talan avser avtal, vid domstolen i den ort där den förpliktelse som talan avser har uppfyllts eller skall uppfyllas; om talan avser anställningsavtal är denna ort den där arbetstagaren vanligtvis utför sitt arbete eller, om arbetstagaren inte vanligtvis utför sitt arbete i ett och samma land, kan talan mot arbetsgivaren även väckas vid domstolen i den ort där det affärsställe vid vilket arbetstagaren anställd är eller var beläget⁽¹⁾,
2. om talan avser underhållsskyldighet, vid domstolen i den ort där den underhållsberättigade har sin hemvist eller vanliga vistelseort eller, om talan har samband med frågan om någons rättsliga status, vid den domstol som enligt sin egen lag är behörig att pröva denna fråga, såvida inte behörigheten endast grundar sig på den ena partens medborgarskap⁽²⁾,
3. om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden, vid domstolen i den ort där skadan inträffade,

⁽¹⁾ Artikel 5.1 såsom den ändrats i texten på franska genom artikel 5.1i 1978 års konvention och såsom den ändrats genom artikel 4 i 1989 års konvention.

⁽²⁾ Artikel 5.2 såsom den ändrats genom artikel 5.3 i 1978 års konvention.

4. om talan avser enskilt anspråk i anledning av brott, vid den domstol där brottmålet är anhängigt, i den mån domstolen enligt sin lag är behörig att pröva enskilda anspråk,
5. i fråga om tvist som hänför sig till verksamheten vid en filial, agentur eller annan etablering, vid domstolen i den ort där denna är belägen,
6. i hans egenskap av instiftare av en trust, trustee eller insatt förmånstagare till en trust som är upprättad antingen genom lag eller genom en skriftlig handling eller muntligen och skriftligen bekräftad vid domstolarna i den konventionsstat där denna trust har sitt säte⁽³⁾,
7. i fråga om tvist om betalning av bärgarlön för bärgning av skeppslast eller för frakt, vid den domstol där lasten eller frakten

a) har blivit föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd för att säkerställa sådan betalning, eller

b) kunde ha blivit föremål för sådan säkerhetsåtgärd, om inte borgen eller annan säkerhet hade ställts,

förutsatt att det görs gällande att svaranden har någon rätt till lasten eller frakten eller hade sådan rätt vid tiden för bärgningen⁽⁴⁾.

Artikel 6

Talan mot den som har hemvist i en konventionsstat kan även väckas

1. om han är en av flera svaranden, vid domstol där någon av svarandena har hemvist,
2. om talan avser återgångskrav eller annat liknande, vid den domstol där det ursprungliga käromålet är anhängigt, såvida inte detta har väckts endast för att få talan mot tredje man prövad vid annan domstol än den som annars skulle ha varit behörig att pröva talan mot honom,
3. vid genkäromål som grundar sig på samma avtal eller omständigheter som huvudkäromålet, vid den domstol där huvudkäromålet är anhängigt,

⁽³⁾ Artikel 5.6 har lagts till genom artikel 5.4 i 1978 års konvention.

⁽⁴⁾ Artikel 5.7 har lagts till genom artikel 5.4 i 1978 års konvention.

4. om talan avser avtal och denna talan får förenas med ett annat mål mot samma svarande om sakrätt till fast egendom, vid domstolen i den konventionsstat där fastigheten är belägen⁽¹⁾,

Artikel 6a⁽²⁾

En domstol i den konventionsstat som med stöd av denna konvention är behörig att pröva mål om ansvar till följd av ett fartygs användning eller drift är, liksom annan domstol som enligt lagen i den staten är behörig i stället för denna, också behörig att pröva mål om begränsning av sådant ansvar.

Avsnitt 3

Behörighet vid försäkringstvister

Artikel 7

För försäkringstvister gäller i fråga om domstols behörighet – utöver föreskrifterna i artikel 4 och artikel 5.5 – bestämmelserna i detta avsnitt.

Artikel 8⁽³⁾

Talan mot en försäkringsgivare som har hemvist i en konventionsstat kan väckas

1. vid domstolarna i den stat där han har hemvist, eller
2. i en annan konventionsstat, vid domstolen i den ort där försäkringstagaren har hemvist, eller
3. om han är en samförsäkrare, vid den domstol i en konventionsstat där talan har väckts mot huvudförsäkringsgivaren.

En försäkringsgivare, som inte har hemvist i någon konventionsstat men som har en filial, agentur eller annan etablering i en sådan stat, skall i fråga om tvister som hänför sig till verksamheten vid denna anses ha hemvist i den staten.

⁽¹⁾ Artikel 5.4 tillagd genom artikel 5 i 1989 års konvention.

⁽²⁾ Artikeln tillagd genom artikel 6 i 1978 års konvention.

⁽³⁾ Texten såsom den ändrats genom artikel 7 i 1978 års konvention.

Artikel 9

Beträffande ansvarsförsäkring eller försäkring av fast egendom kan talan mot försäkringsgivaren också väckas vid domstolen i den ort där skadan inträffade. Detsamma gäller om både lös och fast egendom omfattas av samma försäkringsavtal och har skadats genom samma händelse.

Artikel 10

I fråga om ansvarsförsäkring kan, om lagen i domstolsstaten tillåter det, talan mot försäkringsgivaren vidare väckas vid den domstol där den skadelidande har väckt talan mot den försäkrade.

Bestämmelserna i artiklarna 7, 8 och 9 gäller om den skadelidande väcker talan direkt mot försäkringsgivaren, om sådan direkt talan är tillåten.

Om den lag som är tillämplig på sådan direkt talan tillåter att talan mot försäkringstagaren eller den försäkrade får prövas i samma rättegång, är samma domstol behörig i förhållande till dessa personer.

Artikel 11

Med undantag av de fall som avses i artikel 10 tredje stycket, får en försäkringsgivare väcka talan endast vid domstolarna i den konventionsstat där svaranden har hemvist, vare sig denne är försäkringstagare, försäkrad eller förmånstagare.

Bestämmelserna i detta avsnitt inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkärålet, enligt bestämmelserna i detta avsnitt, är anhängigt.

Artikel 12⁽⁴⁾

Avvikelse från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstolsbehörighet gäller endast om avtalet

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller
2. ger försäkringstagaren, den försäkrade eller en förmånstagare rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt, eller
3. har ingåtts mellan en försäkringstagare och en försäkringsgivare, vilka vid försäkringsavtalets ingående

⁽⁴⁾ Texten såsom den har ändrats genom artikel 8 i 1978 års konvention.

hade hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma konventionsstat, och avtalet innebär att domstolarna i den staten skall vara behöriga även om skadan skulle inträffa utomlands, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den staten, eller

4. har ingåtts med en försäkringstagare som inte har hemvist i någon konventionsstat, förutsatt att försäkringen inte är obligatorisk och inte heller avser fast egendom i en konventionsstat, eller
5. hänför sig till ett försäkringsavtal som omfattar en eller flera av de risker som anges i artikel 12a.

Artikel 12a⁽¹⁾

De risker som avses i artikel 12.5 är följande:

1. Förlust av eller skada på
 - a) havsgående fartyg, anläggningar offshore eller på fria havet eller luftfartyg, där förlusten eller skadan har samband med deras användning för kommersiellt ändamål,
 - b) gods under transport, med undantag för passagerares resgods, när transporten helt eller delvis sker med sådant fartyg eller luftfartyg.
2. Ansvar, med undantag för fysisk skada på passagerare eller förlust av eller skada på deras resgods,
 - a) som är en följd av användningen eller driften av fartyg, anläggningar eller luftfartyg som anges i punkt 1 a, såvida inte lagen i den konventionsstat där sådant luftfartyg är registrerat förbjuder avtal om domstols behörighet i fråga om försäkring av sådana risker,
 - b) för förlust eller skada orsakad av gods under transport enligt punkt 1 b.
3. Ekonomisk förlust som har samband med användningen eller driften av fartyg, anläggningar eller luftfartyg enligt punkt 1 a, särskilt förlust av frakt eller befraktningsintäkter.
4. Varje risk som har samband med någon av de risker som avses i punkterna 1 till 3.

⁽¹⁾ Artikeln tillagd genom artikel 9 i 1978 års konvention.

Avsnitt 4⁽²⁾

Behörighet vid konsumenttvister

Artikel 13

I tvister som gäller avtal som har ingåtts av en person för ändamål som kan anses ligga utanför hans affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, i det följande kallad konsumenten, gäller i fråga om behörigheten – om inte annat följer av föreskrifterna i artikel 4 och artikel 5.5 – bestämmelserna i detta avsnitt, om det gäller

1. köp av varor där betalningen skall erläggas i särskilda poster, eller
2. lån som skall återbetalas i särskilda poster eller någon annan form av kredit om lånet eller krediten var avsedd att finansiera köp av varor, eller
3. andra avtal om leverans av varor eller utförande av tjänster, om
 - a) avtalet föregicks av ett särskilt anbud riktat till konsumenten i den konventionsstat där han har hemvist, eller annonsering, där, och
 - b) konsumenten vidtog de för avtalets ingående nödvändiga åtgärder i den staten.

Om konsumentens avtalspart inte har hemvist i en konventionsstat men har en filial, agentur eller annan etablering i en sådan stat, skall han anses ha hemvist i den staten såvitt avser tvister som hänför sig till denna verksamhet.

Detta avsnitt skall inte tillämpas på transportavtal.

Artikel 14

Konsumenten får väcka talan mot den andra avtalsparten antingen vid domstolarna i den konventionsstat där denne har hemvist eller vid domstolarna i den konventionsstat där han själv har hemvist.

⁽²⁾ Texten såsom den ändrats genom artikel 10 i 1978 års konvention.

Talan mot en konsument får av den andra avtalsparten väckas endast vid domstolarna i den konventionsstat där konsumenten har hemvist.

Dessa bestämmelser inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkärömbålet, enligt bestämmelserna i detta avsnitt, är anhängigt.

Artikel 15

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstols behörighet gäller endast om avtalet

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller
2. ger konsumenten rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt, eller
3. har ingåtts av en konsument och dennes avtalspart, vilka vid avtalets ingående hade hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma konventionsstat, och avtalet ger domstolarna i den staten behörighet, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den staten.

Avsnitt 5

Exklusiv behörighet

Artikel 16

Följande domstolar skall, oberoende av parternas hemvist, ha exklusiv behörighet

1. a) om talan avser sakrätt i fast egendom eller nyttjanderätt till fast egendom, domstolarna i den konventionsstat där egendomen är belägen,
- b) dock skall, om talan avser avtal om nyttjanderätt till fast egendom för tillfälligt privat bruk under en tid av högst sex på varandra följande månader, också domstolarna i den konventionsstat där svaren har hemvist vara behöriga under förutsättning att ägaren och nyttjanderättsinnehavaren är fysiska personer och har hemvist i samma konventionsstat⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Artikel 16.1 såsom den ändrats genom artikel 6 i 1989 års konvention.

2. om talan avser giltighet, ogiltighet eller upplösning av bolag eller andra juridiska personer eller beslut av deras organ, domstolarna i den konventionsstat där den juridiska personen har sitt säte,
3. om talan avser giltigheten av inskrivningar i offentliga register, domstolarna i den konventionsstat där registret förs,
4. om talan avser registrering eller giltighet av patent, varumärken, mönster och liknande rättigheter för vilka krävs deposition eller registrering, domstolarna i den konventionsstat där deposition eller registrering har begärts eller har ägt rum eller – på grund av bestämmelserna i en internationell konvention – anses ha ägt rum,
5. om talan avser verkställighet av domar, domstolarna i den konventionsstat där domen har verkställts eller skall verkställas.

Avsnitt 6

Avtal om domstols behörighet

Artikel 17⁽²⁾

Om parterna har träffat avtal om att en domstol eller domstolarna i en konventionsstat skall vara behöriga att avgöra en redan uppkommen tvist eller framtida tvister i anledning av ett bestämt rättsförhållande, och minst en av parterna har hemvist i en konventionsstat, skall endast den domstolen eller domstolarna i den staten vara behöriga. Ett sådant avtal skall vara antingen

- a) skriftligt eller muntligt och skriftligen bekräftat, eller
- b) i en form som överensstämmer med praxis som parterna har utbildat mellan sig, eller
- c) i internationell handel, i en form som överensstämmer med handelsbruk eller annan sedvänja som parterna kände till eller borde ha känt till och som är allmänt känd och regelmässigt iakttas av parter i avtal av föreliggande typ vid det ifrågavarande slaget av handel.

⁽²⁾ Texten såsom den ändrats genom artikel 11 i 1978 års konvention och artikel 7 i 1989 års konvention.

Om ett sådant avtal har ingåtts mellan parter av vilka ingen har hemvist i en konventionsstat, är domstolarna i andra konventionsstater inte behöriga att pröva tvisten så länge den eller de utvalda domstolarna inte har förklarat sig obehöriga.

Den domstol eller de domstolar i en konventionsstat som enligt en handling varigenom en trust har bildats är behörig domstol, har exklusiv behörighet vid talan som väcks mot en instiftare, trustee eller insatt förmånstagare till en trust, om saken angår förhållandet mellan dessa personer eller deras rättigheter eller skyldigheter inom ramen för denna trust.

Avtal om domstols behörighet eller motsvarande bestämmelser i en handling varigenom en trust har bildats har ingen verkan om de strider mot bestämmelserna i artiklarna 12 eller 15 eller om de domstolar vilkas behörighet de utesluter har exklusiv behörighet enligt artikel 16.

Om ett avtal om domstols behörighet har träffats till förmån för endast en av parterna, behåller den parten sin rätt att väcka talan vid varje annan domstol som är behörig enligt denna konvention.

I mål om anställningsavtal är ett avtal om domstols behörighet giltigt endast om det har ingåtts efter tvistens uppkomst eller om arbetstagaren åberopar det för att väcka talan vid andra domstolar än domstolen i den ort där svaranden har hemvist eller de domstolar som anges i artikel 5.1.

Artikel 18

Utöver den behörighet som en domstol i en konventionsstat har enligt andra bestämmelser i denna konvention, är domstolen behörig om svaranden går i svaromål inför denna. Detta gäller dock inte om svaranden gick i svaromål endast för att bestrida domstolens behörighet eller om en annan domstol har exklusiv behörighet enligt artikel 16.

Avsnitt 7

Prövning av behörighetsfrågan och av frågan om målet kan tas upp

Artikel 19

Om talan som väcks vid en domstol i en konventionsstat gäller en tvist som huvudsakligen rör en fråga som en domstol i en annan konventionsstat är exklusivt behörig att pröva enligt artikel 16, skall domstolen självmant förklara sig obehörig.

Artikel 20

Om talan väcks vid en domstol i en konventionsstat mot en svarande som har hemvist i en annan konventionsstat, och svaranden inte går i svaromål, skall domstolen självmant förklara sig obehörig, såvida den inte är behörig enligt bestämmelserna i denna konvention.

Domstolen skall låta handläggningen av målet vila till dess att det har klarlagts att svaranden har haft möjlighet att få del av stämningsansökan eller motsvarande handling i så god tid att han kunnat förbereda sitt svaromål eller att alla nödvändiga åtgärder för detta syfte har vidtagits⁽¹⁾.

I stället för bestämmelserna i föregående stycke gäller bestämmelserna i artikel 15 i Haagkonventionen den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, om stämningsansökan eller underrättelse därom skall översändas till utlandet i enlighet med nämnda konvention.

Avsnitt 8

Litispens och mål som ha samband med varandra

Artikel 21⁽²⁾

Om talan väcks vid domstolar i olika konventionsstater rörande samma sak och målen gäller samma parter, skall varje domstol utom den vid vilken talan först väckts självmant låta handläggningen av målet vila till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig.

När det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig, skall övriga domstolar självmant avvisa talan till förmån för den domstolen.

Artikel 22

Om käromål som har samband med varandra är väckta vid domstolar i olika konventionsstater och målen prövas i första instans, får varje domstol utom den vid vilken talan först väckts låta handläggningen av målet vila.

⁽¹⁾ Andra stycket såsom det ändrats genom artikel 12 i 1978 års konvention.

⁽²⁾ Texten såsom den ändrats genom artikel 8 i 1989 års konvention.

Annan domstol än den vid vilken talan först väckts får också avvisa talan på begäran av en av parterna, om dess lag tillåter förening av mål som har samband med varandra och den domstol vid vilken talan först väckts är behörig att pröva båda käromålen.

Vid tillämpningen av denna artikel skall käromålet anses ha samband med varandra om de är så förenade att en gemensam handläggning och dom är påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar.

Artikel 23

Om flera domstolar är exklusivt behöriga, skall varje domstol utom den vid vilken talan först väckts förklara sig obehörig till förmån för den domstolen.

Avsnitt 9

Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder

Artikel 24

Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som kan vidtas enligt lagen i en konventionsstat, får begäras hos domstolarna i den staten, även om domstol i en annan konventionsstat är behörig att pröva målet i sak enligt denna konvention.

AVDELNING III

ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET

Artikel 25

I denna konvention förstås med dom varje avgörande som har meddelats av domstol i en konventionsstat oavsett dess rubricering, såsom dom, beslut eller förordnande om verkställighet, liksom domstolstjänstemans beslut i fråga om rättegångskostnader.

Avsnitt 1

Erkännande

Artikel 26

En dom som har meddelats i en konventionsstat skall erkännas i de andra konventionsstaterna utan att något särskilt förfarande behöver anlitas.

Om frågan om en dom skall erkännas eller inte är föremål för tvist, kan en part, som gör gällande att domen skall erkännas, genom att anlita det förfarande som föreskrivs i avsnitt 2 och 3 i denna avdelning, få fastställt att domen skall erkännas.

Om utgången av ett mål som handläggs vid en domstol i en konventionsstat är beroende av om en dom skall erkännas, är den domstolen behörig att pröva frågan om erkännande.

Artikel 27

En dom skall inte erkännas

1. om ett erkännande skulle strida mot grunderna för rättsordningen *ordre public* i den stat där domen görs gällande,
2. om det är en tredskodom eller en annan dom som har meddelats mot en utebliven svarande och svaranden inte på rätt sätt har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräcklig tid för att kunna förbereda sitt svaromål⁽¹⁾,
3. om domen är oförenlig med en dom som har meddelats i en tvist mellan samma parter i den stat där domen görs gällande,
4. om domstolen i ursprungsstaten i sin dom har tagit ställning till en fråga om en fysisk persons rättsliga status, rättskapacitet eller rättsbehandlingsförmåga, markars förmögenhetsförhållanden, arv eller testamente i strid med en internationellt privaträttslig bestämmelse i den stat där domen görs gällande, såvida inte resultatet skulle ha blivit detsamma om domstolen hade tillämpat sistnämnda stats internationellt privaträttsliga bestämmelser,
5. om domen är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en icke fördragsslutande stat mellan samma parter och rörande samma sak, såvida den först meddelade domen uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den stat där domen görs gällande⁽²⁾.

⁽¹⁾ Artikel 27.2 såsom den ändrats genom artikel 13.1 i 1978 års konvention.

⁽²⁾ Artikel 27.5 tillagd genom artikel 13.2 i 1978 års konvention.

Artikel 28

En dom skall vidare inte erkännas om den strider mot bestämmelserna i avsnitt 3, 4 och 5 i avdelning II, och inte heller i de fall som avses i artikel 59.

Vid den behörighetsprövning som åsyftas i föregående stycke är den domstol eller myndighet som prövar frågan om erkännande bunden av de faktiska omständigheter som domstolen i ursprungsstaten har grundat sin behörighet på.

Domstolens behörighet i ursprungsstaten får inte omprövas på andra grunder än som avses i första stycket; behörighetsreglerna omfattas inte av de i artikel 27.1 åsyftade grunderna för rättsordningen.

Artikel 29

En utländsk dom får aldrig omprövas i sak.

Artikel 30

Om det vid domstol i en konventionsstat görs gällande att en dom som har meddelats i en annan konventionsstat skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om ändring i domen har sökts genom anlitande av ordinära rättsmedel.

Om det vid domstol i en konventionsstat görs gällande att en dom som har meddelats i Irland eller Förenade kungariket skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om verkställighet av domen har uppskjutits i ursprungsstaten på grund av att ändring i domen har sökts⁽¹⁾.

Avsnitt 2

Verkställighet*Artikel 31*

En dom som har meddelats i en konventionsstat och som är verkställbar i den staten skall verkställas i en annan

⁽¹⁾ Det andra stycket tillagt genom artikel 14 i 1978 års konvention.

konventionsstat sedan domen, på ansökan av part, har förklarats vara verkställbar där⁽²⁾.

I förenade kungariket skall sådana domar dock verkställas i England och Wales, i Skottland eller i Nordirland sedan domen, på ansökan av part, har registrerats för verkställighet i den delen av Förenade kungariket⁽³⁾.

Artikel 32

1. Ansökan skall göras

- i Belgien, vid tribunal de première instance eller rechtbank van eerste aanleg,
- i Danmark, vid byret⁽⁴⁾,
- i Förbundsrepubliken Tyskland, hos ordföranden i en avdelning av Landgericht,
- i Grekland, vid μονομελές πρωτοδικείο,
- i Spanien, vid Juzgado de Primera Instancia,
- i Frankrike, hos ordföranden i tribunal de grande instance,
- i Irland, vid High Court,
- i Italien, vid corte d'appello,
- i Luxemburg, hos ordföranden i tribunal d'arrondissement,
- i Österrike, vid Bezirksgericht
- i Nederländerna, hos ordföranden i arrondissements-rechtsbank,
- i Portugal, vid Tribunal Judicial de Círculo,
- i Finland, vid tingsrätt/käräjäoikeus,
- i Sverige, vid Svea Hovrätt,
- I Förenade kungariket,

a) i England och Wales, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court genom förmedling av Secretary of State,

b) i Skottland, vid Court of Session eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Sheriff Court genom förmedling av Secretary of State,

⁽²⁾ Texten såsom den ändrats genom artikel 9 i 1989 års konvention.

⁽³⁾ Det andra stycket har lagts till genom artikel 15 i 1978 års konvention.

⁽⁴⁾ Ändringen framgår av en underrättelse lämnad den 8 februari 1988 i enlighet med artikel VI i det bifogade protokollet och bekräftad genom 1989 års konvention, bilaga I punkt e.2.

- c) i Nordirland, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court genom förmedling av Secretary of State⁽¹⁾.

2. Den lokala behörigheten skall bestämmas efter motpartens hemvist. Om denna inte har hemvist i den stat där verkställighet begärs, skall behörigheten bestämmas efter den plats där verkställighet skall ske.

Artikel 33

Förfarandet vid ansökan om verkställighet regleras av lagen i den stat där verkställighet begärs.

Sökanden skall uppge en delgivningsadress inom den domstols domkrets där ansökningen görs.

Om lagen i den staten inte föreskriver att en sådan adress skall anges, skall sökanden i stället utse ett ombud i saken.

De handlingar som anges i artiklarna 46 och 47 skall bifogas ansökan.

Artikel 34

Den domstol som prövar ansökningen skall avgöra frågan snarast; i detta skede av förfarandet skall motparten inte ges tillfälle att yttra sig över ansökan.

Ansökningen får avslås endast på någon av de i artiklarna 27 och 28 angivna grunderna.

Den utländska domen får aldrig omprövas i sak.

Artikel 35

En behörig domstolstjänsteman skall snarast, på det sätt som föreskrivs i verkställighetsstaten, underrätta sökanden om det avgörande som har meddelats med anledning av ansökningen.

Artikel 36

Om verkställighet medges, kan motparten söka ändring av avgörandet inom en månad från det att han delgavs detta.

Om ändringssökanden har hemvist i annan konventionsstat än den där avgörandet att medge verkställighet

meddelades, skall fristen för att söka ändring vara två månader och löpa från den dag då beslutet delgavs honom, antingen personligen eller i hans bostad. Fristen får inte förlängas på grund av långt avstånd.

Artikel 37⁽²⁾

1. Ansökan om ändring av ett avgörande som medger verkställighet skall göras enligt de bestämmelser som gäller för kontradiktorisk tvistemålsprocess

— i Belgien, vid tribunal de première instance eller rechtbank van eerste aanleg,

— i Danmark, vid landsret,

— i Förbundsrepubliken Tyskland, vid Oberlandesgericht,

— i Grekland, vid Εφετείο,

— i Spanien, vid Audencia Provincial,

— i Frankrike, vid cour d'appel,

— i Irland, vid High Court,

— i Italien, vid corte d'appello,

— i Luxemburg, vid Cour supérieure de justice i dess sammansättning som överinstans i civilmål,

— i Österrike, vid Bezirksgericht,

— i Nederländerna, vid arrondissementsrechtbank,

— i Portugal, vid Tribunal de Relação,

— i Finland, vid hovrätt/hovioikeus,

— i Sverige, vid Svea hovrätt,

— i Förenade kungariket,

a) i England och Wales, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court,

b) i Skottland, vid Court of Sessin eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Sheriff Court,

c) i Nordirland, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court.

2. Mot de avgörande som meddelas med anledning av att ändring har sökts får talan endast föras

— i Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna genom kassationsbesvär,

⁽¹⁾ Artikel 32.1 såsom den ändrats genom artikel 16 i 1978 års konvention, artikel 4 i 1982 års konvention, artikel 10 i 1989 års konvention och artikel 3 i 1996 års konvention.

⁽²⁾ Texten såsom den ändrats genom artikel 17 i 1978 års konvention, artikel 5 i 1982 års konvention, artikel 11 i 1989 års konvention och artikel 4 i 1996 års konvention.

- I Danmark, genom överklagande till højesteret efter tillstånd från justitieministern,
- I Förbundsrepubliken Tyskland, genom Rechtsbeschwerde,
- i Österrike, vid överklagande (Rekursverfahren), genom Revisionsrekurs och, vid opposition (Widerspruchsverfahren), genom Berufung med möjlighet till Revision,
- i Irland, genom överklagande av en rättsfråga till supreme Court,
- i Portugal, genom överklagande av en rättsfråga,
- i Finland, genom besvär hos högsta domstolen/ korkein oikeus,
- i Sverige, genom överklagande till Högsta domstolen,
- i Förenade kungariket genom ett överklagande som avser en rättsfråga.

Artikel 38

Den domstol som handlägger verkställighetsfrågan efter det att ändring har sökts enligt artikel 37 första stycket, får på begäran av klaganden låta handläggningen av målet vila, om talan mot domen har förts genom anlitande av ordinära rättsmedel i ursprungsstaten eller om fristen för sådan talan ännu inte har löpt ut; i sistnämnda fall får domstolen bestämma en tid inom vilken en sådan talan skall föras.

Om domen meddelades i Irland eller i Förenade kungariket skall varje form av överklagande som står till buds i ursprungsstaten anses som en sådan talan mot domen med anlitande av ordinära rättsmedel som avses i första stycket⁽¹⁾.

Domstolen kan också göra verkställigheten beroende av att det ställs sådan säkerhet som domstolen bestämmer.

Artikel 39

Så länge den i artikel 36 angivna fristen för att söka ändring inte har löpt ut och intill dess att beslut har meddelats med anledning av att ändring sökts, får inga andra åtgärder för verkställighet än säkerhetsåtgärder vidtas mot gäldenärens egendom.

⁽¹⁾ Det andra stycket har lagts till genom artikel 18 i 1978 års konvention.

Ett avgörande som medger verkställighet medför att sådana säkerhetsåtgärder får vidtas.

Artikel 40

1. Om en ansökan om verkställighet avslås, kan sökanden ansöka om ändring av avgörandet

- i Belgien vid cour d'appel eller hof van beroep,
- i Danmark, vid landsret,
- i Förbundsrepubliken Tyskland, vid Oberlandesgericht,
- i Grekland, vid Εφετείο,
- i Spanien, vid Audiencia Provincial,
- i Frankrike, vid cour d'appel,
- i Irland, vid High Court,
- i Italien, vid corte d'appello,
- i Luxemburg, vid cour supérieure de justice i dess sammansättning som överinstans i civilmål,
- i Österrike, vid Bezirksgericht,
- i Nederländerna, vid gerechtshof,
- i Portugal, vid Tribunal da Relação,
- i Finland, vid hovrätt/hovioikeus,
- i Sverige, vid Svea hovrätt,
- I Förenade kungariket,
 - a) I England och Wales, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court,
 - b) I Skottland, vid Court of Session eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet vid Sheriff Court,
 - c) i Nordirland, vid High Court of Justice eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, vid Magistrates' Court⁽²⁾.

2. Den domstol som handlägger frågan om verkställighet efter det att ändring har sökts skall höra motparten. Om denne underlåter att förklara sig skall bestämmelserna i artikel 20 andra och tredje styckena tillämpas även om han inte har hemvist i en konventionsstat.

⁽²⁾ Artikel 40.1 såsom den ändrats genom artikel 19 i 1978 års konvention, artikel 6 i 1982 års konvention, artikel 12 i 1989 års konvention och artikel 5 i 1996 års konvention.

Artikel 41⁽¹⁾

Mot det avgörande som meddelas med anledning av att sådan ändring som avses i artikel 40 har sökts får talan endast föras

- i Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna, genom kassationsbesvär,
- i Danmark, genom besvär till højesteret efter tillstånd från justitieministern,
- i Förbundsrepubliken Tyskland, genom Rechtsbeschwerde,
- i Irland, genom överklagande av en rättsfråga till Supreme Court,
- i Österrike, genom Revisionsrekurs,
- i Portugal, genom överklagande av en rättsfråga,
- i Finland, genom besvär hos högsta domstolen/korkein oikeus,
- i Sverige, genom överklagande till Hösta domstolen,
- i Förenade kungariket, genom ett överklagande som avser en rättsfråga.

Artikel 42

Om en utländsk dom omfattar flera yrkanden och verkställighet inte kan medges för domen i dess helhet, skall domstolen medge verkställighet beträffande ett eller flera av dem.

Sökanden kan begära att domen verkställs delvis.

Artikel 43

En utländsk dom varigenom någon förpliktas att betala vite är verkställbar i verkställighetsstaten endast om vitets belopp slutligt har fastställts av domstol i ursprungsstaten.

Artikel 44⁽²⁾

Om sökanden i ursprungsstaten helt eller delvis hade rättshjälp eller var befriad från kostnader och avgifter,

⁽¹⁾ Texten såsom den ändrats genom artikel 20 i 1978 års konvention, artikel 7 i 1982 års konvention, artikel 13 i 1989 års konvention och artikel 6 i 1996 års konvention.

⁽²⁾ Texten såsom den ändrats genom artikel 21 i 1978 års konvention och 1989 års konvention, bilaga I punkt e.3.

skall han vid det förfarande som avses i artiklarna 32 till 35 vara berättigad till rättshjälp eller kostnads- och avgiftsbefrielse i största möjliga utsträckning enligt lagen i verkställighetsstaten.

En sökande som begär verkställighet av ett avgörande om underhållsskyldighet, som har meddelats av en administrativ myndighet i Danmark, kan i verkställighetsstaten erhålla de förmåner som anges i första stycket, om han företer ett intyg från det danska justitieministeriet som bekräftar att han uppfyller de ekonomiska villkor som gäller för erhållande av rättshjälp, helt eller delvis, eller befrielse från kostnader och avgifter.

Artikel 45

Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas av den som i en konventionsstat, begär verkställighet av en dom som har meddelats i en annan konventionsstat, på den grunden att han är utländsk medborgare eller inte har sin hemvist eller vistelseort i verkställighetsstaten.

Avsnitt 3

Gemensamma bestämmelser*Artikel 46*

Den part som gör gällande att en dom skall erkännas eller ansöker om verkställighet av en dom skall ge in

1. en kopia av domen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet skall kunna fastställas,
2. när det rör sig om en tredskodom eller annan dom som har meddelats mot en utebliven svarande, originalet eller en bestyrkt kopia av den handling som visar att stämningsansökan eller motsvarande handling har delgivits den uteblivna parten⁽³⁾.

Artikel 47

Den part som ansöker om verkställighet skall också ge in

1. handlingar som visar att domen är verkställbar enligt lagen i ursprungsstaten och att den har delgivits,

⁽³⁾ Artikel 46.2 såsom den ändrats genom artikel 22 i 1978 års konvention.

2. i förekommande fall, handlingar som visar att sökanden åtnjöt rättshjälp i ursprungsstaten.

Artikel 48

Om de i artikel 46.2 och artikel 47.2 angivna handlingarna inte har ingivits, kan domstolen bestämma en tid inom vilken de skall inges, godta likvärdiga handlingar eller, om tillgängliga uppgifter kan anses tillräckliga, befria sökanden från skyldigheten att ge in dem.

Om domstolen begär det, skall en översättning av handlingarna ges in; översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av konventionsstaterna.

Artikel 49

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas i fråga om de handlingar som anges i artiklarna 46 och 47 och i artikel 48, andra stycket eller i fråga om fullmakt för ombud i saken.

AVDELNING IV

OFFICIELLA HANDLINGAR (ACTES AUTHENTIQUES) OCH INFÖR DOMSTOL INGÅNGNA FÖRLIKNINGAR

Artikel 50

En handling som har upprättats eller registrerats som en officiell handling (acte authentique) och som är verkställbar i en konventionsstat skall på ansökan förklaras vara verkställbar i en annan konventionsstat i enlighet med det i artikel 31 och följande artiklar föreskrivna förfarandet. Framställningen får avslås endast om verkställighet av den officiella handlingen strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i verkställighetsstaten⁽¹⁾.

Den ingivna handlingen måste uppfylla de villkor som är nödvändiga för att den skall kunna godtas som en officiell handling i ursprungsstaten.

Bestämmelserna i avdelning III avsnitt 3 gäller i tillämpliga delar.

Artikel 51

En förlikning som har ingåtts inför domstol i ett pågående mål och som är verkställbar i den stat där förlikningen ingicks är verkställbar i verkställighetsstaten under samma förutsättningar som officiella handlingar (actes authentiques).

⁽¹⁾ Första stycket såsom det ändrats genom artikel 14 i 1989 års konvention.

AVDELNING V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 52

Vid avgörandet av frågan om en part har hemvist i den konventionsstat där talan är väckt skall domstolen tillämpa sin egen lag.

Om en part inte har hemvist i den stat där målet är anhängigt skall domstolen, vid avgörandet av frågan om parten har hemvist i en annan konventionsstat, tillämpa den statens lag.

...⁽²⁾

Artikel 53

Vid tillämpningen av denna konvention skall ett bolags eller annan juridisk persons säte anses vara dess hemvist. För att bestämma var detta säte är beläget skall domstolen dock tillämpa sin egen internationella privaträtt.

För att bestämma om en trust har säte i den konventionsstat där målet är anhängigt skall domstolen tillämpa sin egen internationella privaträtt⁽³⁾.

AVDELNING VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 54⁽⁴⁾

Bestämmelserna i denna konvention skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar som har upprättats eller registrerats efter konventionens ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

Domar som har meddelats i ursprungsstaten, efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall dock erkännas och verkställas i den stat som ansökan riktar sig till

⁽²⁾ Det tredje stycket har utgått genom artikel 15 i 1989 års konvention.

⁽³⁾ Det andra stycket har lagts till genom artikel 23 i 1978 års konvention.

⁽⁴⁾ Texten såsom den ersatts genom artikel 16 i 1989 års konvention.

enligt bestämmelserna i avdelning III, om domstolen har grundat sin behörighet på bestämmelser som överensstämmer antingen med de bestämmelser som anges i avdelning II i denna konvention eller med bestämmelser i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande⁽¹⁾.

Om parterna i en avtalstvist skriftligen har kommit överens om – beträffande Irland före den 1 juni 1988 och beträffande Förenade kungariket före den 1 januari 1987 – att den på avtalet tillämpliga lagen skall vara irländsk lag eller lagen i en del av Förenade kungariket, skall domstolarna i Irland och i den delen av Förenade kungariket behålla sin behörighet att pröva tvisten⁽²⁾.

⁽¹⁾ 1978 års konvention innehåller i avdelning V följande övergångsbestämmelser:

”Artikel 34

1. 1968 års konvention och 1971 års protokoll, i deras lydelse enligt denna konvention skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar som har upprättats eller registrerats efter denna konventions ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

2. I relationerna mellan de sex stater som ingick 1968 års konvention skall domar som meddelats efter denna konventions ikraftträdande i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen dock erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention i dess lydelse enligt denna konvention.

3. Därutöver gäller, i relationerna mellan de sex stater som ingick 1968 års konvention och de tre stater som nämns i artikel 1 i den här konventionen, liksom i relationerna mellan dessa tre stater, att domar som meddelats efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention i dess lydelse enligt denna konvention, om behörigheten har grundats på bestämmelser som överensstämmer antingen med bestämmelserna i den ändrade avdelning II eller med bestämmelserna i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.”

1982 års konvention innehåller i avdelning V följande övergångsbestämmelser:

”Artikel 12

1. 1968 års konvention och 1971 års protokoll, i deras lydelse enligt 1978 års konvention och denna konvention, skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar som har upprättats eller registrerats efter denna konventions ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

2. Domar som har meddelats efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall dock erkännas och verkställas i den stat som ansökan riktar sig till enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt 1978 års konvention och denna konvention, om behörigheten har grundats på bestämmelser som överensstämmer antingen med bestämmelserna i den ändrade avdelning II, i 1968 års konvention, eller med bestämmelserna i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som

ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.”

1989 års konvention innehåller i avdelning VI följande övergångsbestämmelser:

”Artikel 29

1. 1968 års konvention och 1971 års protokoll, i deras lydelse enligt 1978 års konvention, 1982 års konvention och denna konvention, skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar som har upprättats eller registrerats efter denna konventions ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

2. Domar som har meddelats efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall dock erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt 1978 års konvention, 1982 års konvention och denna konvention, om behörigheten har grundats på bestämmelser som överensstämmer antingen med bestämmelserna i den ändrade avdelning II i 1968 års konvention, eller med bestämmelserna i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.”

1996 års konvention innehåller i avdelning V följande övergångsbestämmelser:

”1. 1968 års konvention och 1971 års protokoll, i deras lydelse enligt 1978 års konvention, 1982 års konvention, 1989 års konvention och denna konvention skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar som har upprättats eller registrerats efter denna konventions ikraftträdande i ursprungsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den stat som ansökan riktar sig till.

2. Domar som har meddelats efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till, i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, skall dock erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III i 1968 års konvention, i dess lydelse enligt 1978 års konvention, 1982 års konvention, 1989 års konvention och denna konvention, om behörigheten har grundats på bestämmelser som överensstämmer antingen med bestämmelserna i den ändrade avdelning II i 1968 års konvention, eller med bestämmelserna i en konvention som gällde mellan ursprungsstaten och den stat som ansökan riktar sig till vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.”

⁽²⁾ Detta stycke skall ersätta artikel 35 i avdelning V i 1978 års konvention som hade utvidgats till att gälla Republiken Grekland genom artikel 1.2 i 1982 års konvention. I 1989 års konvention föreskrivs att dessa två senaste bestämmelserna skall utgå.

Artikel 54a⁽¹⁾

Under en tid av tre år räknat från den 1 november 1986 för Danmark och från den 1 juni 1988 för Irland skall i sjörättsmål behörigheten i dessa stater bestämmas inte endast enligt bestämmelserna i avdelning II utan även enligt de nedan i punkterna 1 till 6 angivna bestämmelserna. Dessa bestämmelser upphör dock att gälla för ifrågasatt stat när den internationella konventionen om kvarstad och liknande säkerhetsåtgärder (arrest) i havsgående fartyg, som undertecknades i Bryssel den 10 maj 1952, träder i kraft i förhållande till den staten.

1. Mot den som har hemvist i en konventionsstat kan i fråga om sjöfordringar talan väckas vid domstolarna i en av de ovan nämnda staterna om det fartyg som fordran hänför sig till, eller annat av honom ägt fartyg, har blivit föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest) vid ett rättsligt förfarande inom den senare statens territorium för att säkerställa kravet, eller kunde ha blivit föremål för sådan säkerhetsåtgärd om inte borgen eller annan säkerhet hade ställts och
 - a) kändan, har hemvist i denna stat, eller
 - b) fordringen har uppkommit i denna stat, eller
 - c) fordringen har uppkommit under den resa vid vilken säkerhetsåtgärden har, eller kunde ha, vidtagits, eller
 - d) fordringen grundar sig på en sammanstötning eller skada orsakad av ett fartyg på ett annat eller på gods eller personer ombord på något av fartygen, som beror antingen på verkställd eller underlåten manöver eller underlåtenhet att iaktta gällande föreskrifter, eller
 - e) fordringen avser bärgning, eller
 - f) panträtt på grund av inteckning eller annan på avtal grundad panträtt till säkerhet för fordringen gäller i det fartyg som är föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest).
2. Kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest) kan erhållas såväl i det fartyg som sjöfordringen hänför sig till som i annat fartyg ägt av den person som vid tiden för fordringens uppkomst var ägare till det förstnämnda fartyget. I fråga om sådana fordringar som anges i punkt 5 o, p eller q i denna artikel får

dock endast det fartyg som sjöfordringen hänför sig till tas i anspråk.

3. Fartyg skall anses tillhöra samma ägare när alla andelar däri ägs av samma person eller personer.
4. Om, vid skeppslega (demise charter), befraktaren ensam är ansvarig för en sjöfordran som hänför sig till fartyget, kan kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd (arrest) erhållas för fordringen i detta fartyg eller i annat fartyg som ägs av befraktaren men inte i något annat fartyg som tillhör ägaren. Denna bestämmelse gäller även i andra fall då någon annan än ett fartygs ägare är ansvarig för en sjöfordran.
5. Uttrycket sjöfordran innebär en fordran som stöder sig på en eller flera av följande grunder:
 - a) Skada orsakad av ett fartyg genom sammanstötning eller på annat sätt.
 - b) Dödsfall eller personskada som orsakats av ett fartyg eller som inträffat i samband med driften av ett fartyg.
 - c) Bärgning.
 - d) Avtal som rör fartygs användning eller förhyrning på grundval av certeparti eller annat.
 - e) Avtal som rör transport av gods med ett fartyg på grundval av certeparti, konossement eller annat.
 - f) Förlust av eller skada på gods inklusive resgods under transport med fartyg.
 - g) Gemensamt haveri.
 - h) Bodmeri.
 - i) Bogsering.
 - j) Lotsning.
 - k) Leverans av varor eller material för fartygs drift eller underhåll, oberoende av leveransorten.
 - l) Byggnad eller reparation av eller utrustning till ett fartyg eller kostnader för dockning.
 - m) Befälhavares, befäls och besättnings löner.
 - n) Befälhavares utlägg, inklusive utlägg som gjorts av avlastare, befraktare eller agenter för fartygets eller dess ägares räkning.
 - o) Tvist om äganderätten till ett fartyg.
 - p) Tvist mellan delägare till ett fartyg om äganderätten eller besittningen till fartyget eller driften av eller intäkterna från detta.

⁽¹⁾ Denna artikel tillagd genom artikel 17 i 1989 års konvention. Den motsvarar artikel 36 i avdelning V i 1978 års konvention och har utvidgats till att gälla Republiken Grekland genom artikel 1.2 i 1982 års konvention. I 1989 års konvention, artikel 28 föreskrivs att dessa två senaste bestämmelserna skall utgå.

- q) Panträtt på grund av inteckning eller annan på avtal grundad panträtt i fartyg.
6. I Danmark skall, i fråga om sjöfordringar som behandlas i punkt 5 och p i denna artikel, uttrycket arrest anses omfatta också förbud när detta, enligt paragraferna 646 till 653 i *lov om rettens pleje*, är det enda tillåtna förfarandet i fråga om sådan fordran.

AVDELNING VII

FÖRHÅLLET TILL ANDRA KONVENTIONER

Artikel 55

Med de begränsningar som följer av artikel 54 andra stycket och artikel 56 skall denna konvention, för de stater som har tillträtt den, ersätta följande konventioner som ingåtts mellan två eller flera av dem:

- Konventionen mellan Belgien och Frankrike om domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Paris den 8 juli 1899.
- Konventionen mellan Belgien och Nederländerna om domstols behörighet, om konkurs, samt om erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Bryssel den 28 mars 1925.
- Konventionen mellan Frankrike och Italien om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 3 juni 1930.
- Konventionen mellan Förenade kungariket och Frankrike om ömsesidig verkställighet av domar på privaträttens område, med protokoll, undertecknad i Paris den 18 januari 1934⁽¹⁾.
- Konventionen mellan Förenade kungariket och Konungariket Belgien om ömsesidig verkställighet av domar på privaträttens område, med protokoll, undertecknad i Bryssel den 2 maj 1934⁽¹⁾.
- Konventionen mellan Tyskland och Italien om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 9 mars 1936.
- Konventionen mellan Belgien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar angående underhållsskyldighet undertecknad i Wien den 25 oktober 1957⁽²⁾.
- Konventionen mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Konungariket Belgien om ömsesidigt erkännande och verkställighet på privaträttens område av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknad i Bonn den 30 juni 1958.
- Konventionen mellan Konungariket Nederländerna och Italienska republiken om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 17 april 1959.
- Konventionen mellan Tyskland och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 6 juni 1959⁽³⁾.
- Konventionen mellan Belgien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 16 juni 1959⁽³⁾.
- Konventionen mellan Förenade kungariket och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bonn den 14 juli 1960⁽⁴⁾.
- Konventionen mellan Förenade kungariket och Österrike med bestämmelser om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 14 juli 1961 med ändringsprotokoll undertecknat i London den 6 mars 1970⁽³⁾.
- Konventionen mellan Konungariket Grekland och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Aten den 4 november 1961⁽⁵⁾.
- Konventionen mellan Konungariket Belgien och Republiken Italien om erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 6 april 1962.
- Konventionen mellan Konungariket Nederländerna och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 30 augusti 1962.
- Konventionen mellan Nederländerna och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 6 februari 1963⁽³⁾.

⁽¹⁾ Strecksats tillagd genom artikel 24 i 1978 års konvention.

⁽²⁾ Strecksats tillagd genom artikel 7 i 1996 års konvention.

⁽³⁾ Strecksatsen tillagd genom artikel 7 i 1996 års konvention.

⁽⁴⁾ Strecksatsen tillagd genom artikel 24 i 1978 års konvention.

⁽⁵⁾ Strecksats tillagd genom artikel 8 i 1982 års konvention.

- Konventionen mellan Frankrike och Österrike om erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 15 juli 1966⁽³⁾.
- Konventionen mellan Förenade kungariket och Republiken Italien om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 7 februari 1964, med tilläggsprotokoll undertecknat i Rom den 14 juli 1970⁽²⁾.
- Konventionen mellan Förenade kungariket och Konungariket Nederländerna om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Haag den 17 november 1967⁽²⁾.
- Konventionen mellan Spanien och Frankrike om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar på privaträttens område, undertecknad i Paris den 28 maj 1969⁽³⁾.
- Konventionen mellan Luxemburg och Österrike om erkännande och verkställighet av domar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Luxemburg den 29 juli 1971⁽¹⁾.
- Konventionen mellan Italien och Österrike om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Rom den 16 november 1971⁽¹⁾.
- Konventionen mellan Spanien och Italien om rätts hjälp och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Madrid den 22 maj 1973⁽³⁾.
- Konventionen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Köpenhamn den 11 oktober 1977⁽¹⁾.
- Konventionen mellan Österrike och Sverige om erkännande och verkställighet av civildomar, undertecknad i Stockholm den 16 september 1982⁽¹⁾.
- Konventionen mellan Spanien och Förbundsrepubliken Tyskland om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och verkställbara officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Bonn den 14 november 1983⁽³⁾.
- Konventionen mellan Österrike och Spanien om erkännande och verkställighet av domar, förlikningar och verkställbara officiella handlingar på privaträttens

område, undertecknad i Wien den 17 februari 1984⁽¹⁾.

- Konventionen mellan Finland och Österrike om erkännande och verkställighet av civildomar, undertecknad i Wien den 17 november 1986⁽¹⁾,

samt, om det är i kraft,

- fördraget mellan Belgien, Nederländerna och Luxemburg om domstols behörighet, om konkurs, om giltighet och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar, undertecknat i Bryssel den 24 november 1961.

Artikel 56

Det fördrag och de konventioner som anges i artikel 55 skall fortsätta att gälla på områden där denna konvention inte är tillämplig.

De skall fortsätta att gälla beträffande domar som har meddelats och handlingar som har upprättats eller registrerats som officiella handlingar före denna konventions ikraftträdande.

Artikel 57

1. Denna konvention skall inte inverka på konventioner som konventionsstaterna har tillträtt eller kommer att tillträda och som på särskilda områden reglerar domstolars behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar⁽⁴⁾.

2. För att säkerställa en enhetlig tolkning skall punkt 1 tillämpas enligt följande:

a) Denna konvention skall inte utgöra hinder för en domstol i en konventionsstat som har tillträtt en konvention som reglerar ett särskilt område att förklara sig behörig i enlighet med den konventionen, även om svaren har hemvist i en konventionsstat som inte har tillträtt ifrågasvarande konvention. Den domstol som handlägger målet skall dock alltid tillämpa artikel 20 i denna konvention.

b) Domar som har meddelats av en domstol i en konventionsstat med tillämpning av behörighetsregler i en

⁽¹⁾ Strecksatsen tillagd genom artikel 7 i 1996 års konvention.

⁽²⁾ Strecksatsen tillagd genom artikel 24 i 1978 års konvention.

⁽³⁾ Strecksatsen tillagd genom artikel 18 i 1989 års konvention.

⁽⁴⁾ Artikel 57.1 såsom den ändrats genom artikel 25.1 i 1978 års konvention och artikel 19 i 1989 års konvention.

konvention som reglerar ett särskilt område skall erkännas och verkställas i de andra konventionsstaterna i enlighet med bestämmelserna i denna konvention.

Om det i en konvention som reglerar ett särskilt område och som har tillträtts såväl av ursprungsstaten som av den stat som ansökan riktas till, anges förutsättningar för erkännande eller verkställighet av domar, skall dessa förutsättningar gälla. Bestämmelserna i denna konvention om förfarandet vid erkännande och verkställighet kan dock alltid tillämpas⁽¹⁾.

3. Denna konvention skall inte påverka tillämpningen av de bestämmelser som, på särskilda områden, reglerar domstols behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar som finns intagna i, eller kommer att tas in i rättsakter antagna av Europeiska gemenskapernas institutioner eller i nationell lagstiftning som harmoniserats för att genomföra sådana rättsakter⁽²⁾.

Artikel 58⁽³⁾

Till dess konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Lugano den 16 september 1988, börjar gälla för Frankrike och Schweiz skall denna konvention inte påverka de rättigheter som schweiziska medborgare har genom konventionen mellan Frankrike och Schweiz om domstols behörighet och verkställighet av civildomar, undertecknad i Paris den 15 juni 1869.

Artikel 59

Denna konvention skall inte utgöra hinder för en konventionsstat att i förhållande till en tredje stat, i en konvention om erkännande och verkställighet av domar, förplikta sig att inte erkänna domar som har meddelats i andra konventionsstater mot svarande som har hemvist eller sin vanliga vistelseort i denna tredje stat när domen, i fall som avses i artikel 4, kunnat meddelas endast med stöd av en behörighetsregel som anges i artikel 3, andra stycket.

⁽¹⁾ Artikel 57.2 tillagd genom artikel 19 i 1989 års konvention. Artikel 57.2 motsvarar artikel 25.2 i 1978 års konvention som har utvidgats att gälla Republiken Grekland genom artikel 1.2 i 1982 års konvention. I 1989 års konvention, artikel 28, föreskrivs att de två senaste bestämmelserna skall upphöra att gälla.

⁽²⁾ Artikel 57.3 tillagd genom artikel 25.1 i 1978 års konvention.

⁽³⁾ Texten såsom den ändrats genom artikel 20 i 1989 års konvention.

En konventionsstat får dock inte i förhållande till en tredje stat förplikta sig att inte erkänna en dom som har meddelats i en annan konventionsstat av en domstol som har grundat sin behörighet på att svaranden har egendom i den staten eller att kåranden har erhållit kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd i egendom som finns där, om

1. talan avser äganderätt till egendomen eller rätt att inneha denna, syftar till att erhålla rätt att förfoga över den, eller avser annan tvist som har samband med egendomen, eller
2. egendomen utgör säkerhet för den fordran som är föremål för rättegången⁽⁴⁾.

AVDELNING VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 60

...⁽⁵⁾

Artikel 61⁽⁶⁾

Denna konvention skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

⁽⁴⁾ Andra stycket tillagt genom artikel 26 i 1978 års konvention.

⁽⁵⁾ I artikel 21 i 1989 års konvention föreskrivs att artikel 60, ändrad genom artikel 27 i 1978 års konvention skall utgå.

⁽⁶⁾ Ratifikationen av 1978 och 1982 års konventioner regleras i artiklarna 38 och 14 i dessa konventioner.

Ratifikationen av 1989 års konvention regleras i artikel 3A i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

"Artikel 31

Denna konvention skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd."

Ratifikationen av 1996 års konvention regleras i artikel 15 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

"Artikel 15

Denna konvention skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd."

Artikel 62⁽¹⁾

Denna konvention träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att ratifikationsinstrumentet har deponerats av den signatärstat som sist fullgör denna formalitet.

Artikel 63

Konventionsstaterna konstaterar att varje stat som blir medlem av Europeiska gemenskapen skall vara skyldig att godta denna konvention som underlag för de förhandlingar som är nödvändiga för att säkerställa genomförandet av artikel 220 sista stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, i förhållandet mellan konventionsstaterna och den staten.

Nödvändig anpassning kan bli föremål för en särskild konvention mellan konventionsstaterna, å ena sidan, och den staten, å andra sidan.

Artikel 64⁽²⁾

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall underrätta signatärstaterna om

- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,

- b) dagen för konventionens ikraftträdande,
 c) ...⁽³⁾
 d) förklaringar som mottas enligt artikel IV i protokollet,
 e) underrättelser som lämnas enligt artikel VI i protokollet.

Artikel 65

Det protokoll som enligt gemensam överenskommelse mellan konventionsstaterna biläggs konventionen utgör en integrerad del av denna.

Artikel 66

Denna konvention ingås på obegränsad tid.

Artikel 67

Varje konventionsstat får begära att konventionen revideras. Om så sker, skall ordföranden för Europeiska gemenskapernas råd sammankalla en revisionskonferens.

Artikel 68⁽⁴⁾

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på franska, italienska, nederländska och tyska språk

⁽¹⁾ 1978 års och 1982 års konventioners ikraftträdande regleras i artiklarna 39 och 15 i dessa konventioner. 1989 års konventions ikraftträdande regleras i artikel 32 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

"Artikel 32

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att två signatärstater, varav den ena är Konungariket Spanien eller Republiken Portugal, har deponerat sina ratifikationsinstrument.
2. I förhållande till varje annan signatärstat träder denna konvention i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att den staten har deponerat sitt ratifikationsinstrument."

Ikraftträdandet för 1996 års konvention regleras i artikel 16 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

"Artikel 16

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att två signatärstater, varav den ena skall vara Republiken Österrike, Republiken Finland eller Konungariket Sverige, har deponerat sina ratifikationsinstrument.
2. I förhållande till varje annan signatärstat träder denna konvention i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att den staten har deponerat sitt ratifikationsinstrument."

⁽²⁾ Underrättelserna om 1978 och 1982 års konventioner regleras i artiklarna 40 och 16 i dessa konventioner.

Underrättelserna om 1989 års konvention regleras i artikel 33 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

"Artikel 33

- Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall underrätta signatärstaterna om
- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,
 - b) dagen för konventionens ikraftträdande för konventionsstaterna."

Notifikationerna om 1996 års konvention regleras i artikel 17 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

"Artikel 17

- Generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd skall underrätta signatärstaterna om
- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,
 - b) dagen för konventionens ikraftträdande för konventionsstaterna."

⁽³⁾ I artikel 22 i 1989 års konvention föreskrivs att c, ändrad genom artikel 28 i 1978 års konvention, skall utgå.

⁽⁴⁾ Angivandet av de texter som äger lika giltighet följer av följande bestämmelser:

— när det gäller 1978 års konvention, artikel 41 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

"Artikel 41

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på danska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken, vilka sju texter alla äger lika

ken, vilka fyra texter äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall till regeringen i varje signatärstat översända en bestyrkt kopia⁽¹⁾.

giltighet, skall deponeras i arkivet hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.”

- när det gäller 1982 års konvention, artikel 17 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 17

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken, vilka åtta texter alla äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.”

- när det gäller 1989 års konvention, artikel 34 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 34

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska språken, vilka tio texter alla äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.”

- när det gäller 1996 års konvention, artikel 18 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 18

Denna konvention, som har upprättats i ett enda exemplar på spanska, danska, tyska, grekiska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, finska och svenska språken, vilka tolv texter alla äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat.”

(¹) Avfattandet av texter som äger giltighet till 1968 års konvention på de tillträdande medlemsstaternas officiella språk följer av

- när det gäller 1978 års konvention, artikel 37 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 37

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall till regeringarna i Konungariket Danmark, Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland överlämna en bestyrkt kopia av 1968 års konvention och 1971 års protokoll på franska, italienska, nederländska och tyska språken.

De på danska, engelska och iriska avfattade texterna till 1968 års konvention och 1971 års protokoll bifogas denna konvention. De på danska, engelska och iriska språken avfattade texterna äger lika giltighet som origi-

naltexterna till 1968 års konvention och 1971 års protokoll.”

- när det gäller 1982 års konvention, artikel 13 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 13

Generalsekreteraren för Europeiska gemenskapernas råd skall till Republiken Greklands regering översända en bestyrkt kopia av 1968 års konvention, 1971 års protokoll och 1978 års konvention på danska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken.

De texter till 1968 års konvention, 1971 års protokoll och 1978 års konvention, som har upprättats på grekiska språket, finns bilagda denna konvention. De texter som har upprättats på grekiska språket äger lika giltighet som de andra texterna till 1968 års konvention, 1971 års protokoll och 1978 års konvention.”

- när det gäller 1989 års konvention, artikel 30 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 30

1. Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall till Konungariket Spaniens och Republiken Portugals regeringar överlämna en bestyrkt kopia av 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention och 1982 års konvention på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska och tyska språken.

2. De texter till 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention, 1982 års konvention som har upprättats på spanska och portugisiska språken återfinns i bilagorna II, III, IV och V till denna konvention. De texter som upprättats på spanska och portugisiska språken äger lika giltighet som de andra texterna till 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention och 1982 års konvention.”

- när det gäller 1996 års konvention, artikel 14 i samma konvention, vilken artikel har följande lydelse:

”Artikel 14

1. Generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd skall till Republiken Österrikes, Republiken Finlands, och Konungariket Sveriges regeringar överlämna en bestyrkt kopia av 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention, 1982 års konvention och 1989 års konvention på spanska, danska, tyska, grekiska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska och portugisiska språken.

2. De texter till 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention, 1982 års konvention och 1989 års konvention som har upprättats på finska och svenska språken äger lika giltighet som de andra texterna till 1968 års konvention, 1971 års protokoll, 1978 års konvention, 1982 års konvention och 1989 års konvention.”

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna konvention.

(De utsedda befullmäktigade ombudens underskrifter⁽¹⁾.)

⁽¹⁾ 1978, 1982 och 1989 års konventioner har undertecknats av medlemsstaternas befullmäktigade ombud. Konungariket Danmarks befullmäktigade ombuds underskrift är åtföljd av följande text:
”Utan att, vid ratificeringen, göra avkall på en territoriell reservation beträffande Färöarna och Grönland, med likväl möjlighet att senare utvidga konventionens omfattning till att omfatta dessa två territorier.”

PROTOKOLL⁽¹⁾

De höga fördragsslutande parterna har kommit överens om följande bestämmelser, vilka skall biläggas konventionen:

Artikel I

Om talan väcks mot en person som har hemvist i Luxemburg vid en domstol i en annan konventionsstat med stöd av artikel 5.1, får denne göra invändning om domstolens behörighet. Om svaren inte går i svaromål skall domstolen självant förklara sig obehörig.

Ett avtal om domstols behörighet som avses i artikel 17 gäller mot en person som har hemvist i Luxemburg endast om denna uttryckligen och särskilt har godkänt avtal.

Artikel II

Med förbehåll för mer fördelaktiga nationella föreskrifter, får den som har hemvist i en konventionsstat och är åtalad för ett icke uppsåtligt brott vid en brottmålsdomstol i en annan konventionsstat i vilken han inte är medborgare, försvaras av en därtill behörig person, även om han inte inställer sig personligen.

Den domstol som handlägger målet får dock föreskriva personlig inställelse; om en sådan föreskrift inte har efterkommitts behöver en dom som har meddelats rörande ett civilrättsligt anspråk mot någon som inte har haft tillfälle att svara i målet varken erkännas eller verkställas i andra konventionsstater.

Artikel III

Ingen avgift eller skatt som är beräknad efter tvisteföremålets värde får tas ut i verkställighetsstaten vid det förfarande som syftar till förordnande om verkställighet.

Artikel IV

Domstolshandlingar och andra handlingar som upprättats i en konventionsstat och som skall delges någon i en annan konventionsstat skall översändas i enlighet med de konventioner och avtal som gäller mellan konventionsstaterna.

⁽¹⁾ Texten såsom den ändrats genom 1978, 1982 och 1989 års konventioner.

Såvida inte den stat där delgivning skall äga rum genom en förklaring till generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd motsätter sig detta, kan sådana handlingar också sändas från tjänsteman i den stat där handlingen har upprättats direkt till tjänsteman i den stat där mottagaren befinner sig. I sådant fall skall tjänstemannen i ursprungsstaten sända en kopia av handlingen till den tjänsteman i mottagarstaten som är behörig att överlämna den till mottagaren. Handlingen skall överlämnas på det sätt som föreskrivs i mottagarstatens lag. Överlämnandet skall bekräftas genom ett intyg som sänds direkt till tjänstemannen i ursprungsstaten.

Artikel V⁽²⁾

Den grund för behörighet som anges i artikel 6.2 och i artikel 10 rörande återgångskrav eller annat liknande får varken åberopas i Tyskland eller i Österrike. Mot den som har hemvist i en annan konventionsstat får talan väckas vid domstolarna.

— i Tyskland, enligt artiklarna 68, 72, 73 och 74 i civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung*) angående litedenuntiation

— i Österrike, enligt artikel 21 i civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung*) angående litedenuntiation.

Domar som har meddelats i andra konventionsstater med stöd av artikel 6.2 eller artikel 10 skall erkännas och verkställas i Tyskland och i Österrike i enlighet med avdelning III. De rättsverkningar som domar meddelade i dessa stater kan ha för tredje man genom tillämpningen av föregående stycke skall också erkännas i de andra konventionsstaterna.

Artikel Va⁽³⁾

I mål som underhållsskyldighet avses med uttrycket domstol också de danska administrativa myndigheterna.

I Sverige avses vid summarisk process i mål om betalningsföreläggande och handräckning med uttrycket "domstol" också svensk kronofogdemyndighet.

⁽²⁾ Artikeln såsom den ändrats genom artikel 8 i 1996 års konvention.

⁽³⁾ Artikeln tillagd genom artikel 29 i 1978 års konvention och ändrad genom artikel 9 i 1996 års konvention.

Artikel Vb⁽¹⁾

I tvist mellan befälhavare och någon i besättningen på ett havsgående fartyg som är registrerat i Danmark, Grekland, Irland eller Portugal om lön eller andra anställningsvillkor, skall domstol i annan konventionsstat undersöka om den diplomatiska eller konsulära tjänsteman som är ansvarig för fartyget har blivit underrättad om tvisten. Domstolen skall låta avgörandet av målet anstå så länge underrättelse inte har skett. Den skall självant förklara sig obehörig om tjänstemannen, vederbörligen underrättad, har utövat sina befogenheter i saken enligt en konsulär konvention eller, i avsaknad av en sådan konvention, inom den utsatta tiden har gjort invändning om domstolens behörighet i tvisten.

Artikel Vc⁽²⁾

När artiklarna 52 och 53 i denna konvention i enlighet med artikel 69.5 i konventionen om europeiska patent för den gemensamma marknaden, undertecknad i Luxemburg den 15 december 1975, tillämpas på bestämmelserna som rör *residence* i den engelska texten till den konventionen anses uttrycket *residence* i den texten ha samma innebörd som uttrycket hemvist i de ovannämnda artiklarna 52 och 53.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit detta protokoll.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde september nittonhundrasextioåtta.

(De utsedda befullmäktigade ombudens underskrifter.)

Artikel Vd⁽³⁾

Med förbehåll för den behörighet som det europeiska patentverket har enligt den europeiska patentkonventionen undertecknad i München den 5 oktober 1973, skall domstolarna i varje konventionsstat, oberoende av hemvist, ha exklusiv behörighet vid talan som angår registreringen eller giltigheten av ett europeiskt patent som har meddelats för den staten och som inte är ett gemenskapspatent enligt artikel 86 i konventionen om europeiska patent för den gemensamma marknaden, undertecknad i Luxemburg den 15 december 1975.

Artikel Ve⁽⁴⁾

Ett avtal om underhållsskyldighet som har ingåtts inför en administrativ myndighet eller bestyrkts av en sådan myndighet skall också anses som en officiell handling enligt artikel 50 första stycket i konventionen.

Artikel VI

Konventionsstaterna skall till generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd överlämna sådana lagtexter som innebär ändringar antingen i de bestämmelser vartill hänvisas i denna konvention eller i förteckningarna över domstolar som anges i avdelning III, avsnitt 2 i konventionen.

⁽¹⁾ Artikel tillagd genom artikel 29 i 1978 års konvention, ändrad genom artikel 9 i 1982 års konvention och artikel 23 i 1989 års konvention.

⁽²⁾ Artikel tillagd genom artikel 29 i 1978 års konvention.

⁽³⁾ Artikel tillagd genom artikel 29 i 1978 års konvention.

⁽⁴⁾ Artikel tillagd genom artikel 10 i 1996 års konvention.

GEMENSAM FÖRKLARING

Konungariket Belgiens, Förbundsrepubliken Tysklands, Republiken Frankrikes, Republiken Italiens, Storhertigdömet Luxemburgs och Konungariket Nederländernas regeringar,

som, vid undertecknandet av konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område,

önskar säkerställa en så effektiv tillämpning som möjligt av dess bestämmelser,

är angelägna om att undvika att skillnader i tolkningen av konventionen skadar dess enhetliga karaktär,

är medvetna om att positiva och negativa behörighetskonflikter eventuellt kan uppstå vid tillämpningen av konventionen,

förklarar sig beredda

1. att utreda dessa frågor och att särskilt undersöka möjligheten att ge Europeiska gemenskapernas domstol vissa behörigheter samt att vid behov träffa ett avtal om detta,
2. att ha regelbundet återkommande kontakter mellan sina företrädare.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde september nittonhundrasextioåtta.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna gemensamma förklaring.

(De utsedda befullmäktigade ombudens underskrifter.)

FÖRETRÄDARNA FÖR REGERINGARNA I EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER,

SOM ÄR MEDVETNA om vikten av att ha bestämmelser om behörighet när en arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster utstationeras till en medlemsstat där han normalt inte utför sitt arbete,

UPPMÄRKSAMMAR att rådet den 3 juni 1996 antog en gemensam ståndpunkt om det ändrade förslaget till direktivet ”om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster”, vilket granskas av Europaparlamentet inom ramen för förfarandet i artikel 189b i fördraget,

FÖRBINDER SIG att undersöka det lämpliga i att göra eventuella ändringar i Bryssel- och Luganokonventionerna för att skydda arbetstagaren i samband med tillhandahållande av tjänster, när rådet har antagit direktivet ”om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster”.

PROTOKOLL

om domstolens tolkning av konventionen den 27 september 1968 om domstolens behörighet och om verkställighet av avgöranden på privaträttens område⁽¹⁾

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA I FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPEN,

SOM HÄNVISAR till den förklaring som bilagts konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bryssel den 27 september 1968.

HAR BESLUTAT att anta ett protokoll som ger Europeiska gemenskapernas domstol behörighet att tolka den konventionen och har för detta ändamål som befullmäktigade ombud utsett

(Förteckning över de befullmäktigade ombuden som har utsetts av medlemsstaterna.)

SOM, församlade i rådet, sedan de har utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form.

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska gemenskapernas domstol är behörig att tolka konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område samt det till konventionen bilagda protokoll som undertecknades i Bryssel den 27 september 1968, samt detta protokoll.

Europeiska gemenskapernas domstol är även behörig att tolka konventionen om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde till konventionen den 27 september 1968 samt till detta protokoll⁽²⁾.

Europeiska gemenskapernas domstol är även behörig att tolka konventionen om Republiken Greklands tillträde till konventionen den 27 september 1968 samt till detta

protokoll, så som de har anpassats genom 1978 års konvention⁽³⁾.

Europeiska gemenskapernas domstol är även behörig att tolka konventionen om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde till konventionen den 27 september 1968 samt till detta protokoll, så som de har anpassats genom 1978 och 1982 års konventioner⁽⁴⁾.

Europeiska gemenskapernas domstol är även behörig att tolka konventionen om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde till konventionen den 27 september 1968 samt till detta protokoll, så som de har anpassats genom 1978, 1982 och 1989 års konventioner⁽⁵⁾.

Artikel 2

Följande domstolar har rätt att begära att domstolen skall meddela förhandsavgörande i en tolkningsfråga:

1. i Belgien: Cour de cassation – Hof van Cassatie och Conseil d'Etat – Raad van State,

⁽¹⁾ Texten såsom den ändrats genom konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde, nedan kallad "1978 års konvention", konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde, nedan kallad "1982 års konvention" och konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde, nedan kallad "1989 års konvention", och konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde, nedan kallad "1996 års konvention".

⁽²⁾ Andra stycket tillagt genom artikel 30 i 1978 års konvention.

⁽³⁾ Tredje stycket tillagt genom artikel 10 i 1982 års konvention.

⁽⁴⁾ Fjärde stycket tillagt genom artikel 24 i 1989 års konvention.

⁽⁵⁾ Femte stycket tillagt genom artikel 11 i 1996 års konvention.

- i Danmark: højesteret,
- i Förbundsrepubliken Tyskland: die obersten Gerichtshöfe des Bundes,
- i Grekland: τα ανώτατα δικαστήρια,
- i Spanien: Tribunal Supremo,
- i Frankrike: Cour de cassation och Conseil d'Etat,
- i Irland: Supreme Court,
- i Italien: Corte suprema di cassazione,
- i Luxemburg: Cour supérieure de justice i dess sammansättning som Cour de Cassation,
- i Österrike: Oberste Gerichtshof, Verwaltungsgerichtshof och Verfassungsgerichtshof,
- i Nederländerna: Hoge Raad,
- i Portugal: Supremo Tribunal de justiça och Supremo Tribunal Administrativo,
- i Finland: högsta domstolen/korkein oikeus och högsta förvaltningsdomstolen/korkein hallintooikeus,
- i Sverige: Högsta domstolen, Regeringsrätten, Arbetsdomstolen och Marknadsdomstolen,
- i Förenade kungariket: House of Lords och de domstolar till vilka ansökningar enligt artikel 37 andra stycket eller artikel 41 i konventionen har gjorts⁽¹⁾

2. konventionsstaternas domstolar när de utgör överinstans,
3. i fall som avses i artikel 37 i konventionen, de domstolar som nämns i den artikeln.

Artikel 3

1. När en fråga om tolkning av konventionen och av de andra texter som nämns i artikel 1 uppkommer i ett mål som är anhängigt vid någon av de domstolar som nämns i artikel 2.1 och denna domstol finner att ett beslut i denna fråga är nödvändigt för att den skall kunna döma i saken, är den skyldig att begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.

2. När en sådan fråga uppkommer vid en domstol som avses i artikel 2.2 och 2.3, kan denna domstol på de

⁽¹⁾ Punkt 1 såsom den ändrats genom artikel 31 i 1978 års konvention, artikel 11 i 1982 års konvention, artikel 25 i 1989 års konvention och artikel 12 i 1996 års konvention.

villkor som anges i punkt 1 begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.

Artikel 4

1. En behörig myndighet i en konventionsstat har rätt att begära att domstolen uttalar sig i en fråga om tolkningen av konventionen och de andra texter som nämns i artikel 1, om domar som meddelats av domstolar i den staten strider antingen mot den tolkning som gjorts av domstolen eller mot en dom av en sådan domstol i en annan konventionsstat som nämns i artikel 2.1 och 2.2. Bestämmelserna i denna punkt gäller endast domar som har vunnit laga kraft.

2. Den tolkning som görs av domstolen i anledning av en sådan begäran påverkar inte de domar som gav upphov till begäran om tolkning.

3. Det offentliga högsta representant vid kassationsdomstolarna i konventionsstaterna eller varje annan myndighet som utses av en konventionsstat är behöriga att vända sig till domstolen med en begäran om tolkning enligt punkt 1.

4. När en sådan begäran inkommer skall domstolens justitiesekreterare underrätta konventionsstaterna samt Europeiska gemenskapernas kommission och råd, vilka inom en frist om två månader efter sådan underrättelse har rätt att inkomma till domstolen med inlagor eller skriftliga synpunkter.

5. Det förfarande som anges i denna artikel skall inte föranleda att avgifter tas ut eller att ersättning för kostnader eller utlägg tillerkänns.

Artikel 5

1. Såvida annat inte föreskrivs i detta protokoll skall de bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen och i det därtill bilagda protokollet om domstolens stadga vilka gäller när domstolen skall meddela förhandsavgörande, tillämpas även vid tolkning av konventionen och de andra texter som nämns i artikel 1.

2. Domstolens rättegångsregler skall vid behov anpassas och kompletteras i enlighet med artikel 188 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen.

Artikel 6

...⁽²⁾

⁽²⁾ I artikel 26 i 1989 års konvention föreskrivs att artikel 6, ändrad genom artikel 32 i 1978 års konvention, skall utgå.

Artikel 7⁽¹⁾

Detta protokoll skall ratificeras av signatärstaterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 8⁽²⁾

Detta protokoll träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter det att ratifikationsinstrumentet har deponerats av den signatärstat som sist fullgör denna formalitet. Det träder dock i kraft tidigast samtidigt som konventionen den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område.

Artikel 9

Konventionsstaterna konstaterar att varje stat som blir medlem av Europeiska ekonomiska gemenskapen och i förhållande till vilken artikel 63 i konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område är tillämplig skall godta bestämmelserna i detta protokoll, med förbehåll för nödvändig anpassning.

Artikel 10⁽³⁾

Generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd skall underrätta signatärstaterna om

- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,

- b) dagen för detta protokolls ikraftträdande,
c) förordnanden som har mottagits enligt artikel 4.3,
d) ...⁽⁴⁾

Artikel 11

Konventionsstaterna skall till generalsekreteraren vid Europeiska gemenskapernas råd överlämna sådana lagtexter som innebär ändringar i den förteckning över domstolar som anges i artikel 2.1.

Artikel 12

Detta protokoll gäller för obegränsad tid.

Artikel 13

Varje konventionsstat får begära att detta protokoll revideras. Om så sker, skall ordföranden för Europeiska gemenskapernas råd sammankalla en revisionskonferens.

Artikel 14⁽⁵⁾

Detta protokoll som har upprättats i ett enda exemplar på tyska, franska, italienska och nederländska språken, vilka fyra texter äger lika giltighet, skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet vid Europeiska gemenskapernas råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till regeringen i varje signatärstat⁽⁶⁾.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit detta protokoll.

Som skedde i Luxemburg den tredje juni nittonhundrasjuttioett.

(De befullmäktigade ombudens underskrifter.)

⁽¹⁾ Se fotnot 6 på sidan 20.

⁽²⁾ Se fotnot 1 på sidan 21.

⁽³⁾ Se fotnot 2 på sidan 21.

⁽⁴⁾ I artikel 27 i 1989 års konvention föreskrivs att d, ändrad genom artikel 33 i 1978 års konvention, skall utgå.

⁽⁵⁾ Se fotnot 4 på sidan 21.

⁽⁶⁾ Se fotnot 1 på sidan 22.

GEMENSAM FÖRKLARING

Konungariket Belgiens, Förbundsrepubliken Tysklands, Republiken Frankrikes, Republiken Italiens, Storhertigdömet Luxemburgs och Konungariket Nederländernas regeringar,

som, vid undertecknandet av protokollet om domstolens tolkning av konventionen den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område,

önskar säkerställa en så effektiv och enhetlig tillämpning som möjligt av dess bestämmelser,

förklarar sig beredda att, i samverkan med domstolen, anordna ett informationsutbyte om avgöranden som har meddelats av de domstolar som nämns i artikel 2.1 i detta protokoll med tillämpning av konventionen och protokollet den 27 september 1968.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit denna gemensamma förklaring.

Som skedde i Luxemburg den tredje juni nittonhundrasjuttioett.

(De befullmäktigade ombudens underskrifter.)

GEMENSAM FÖRKLARING

av den 9 oktober 1978

OMBUDEN FÖR REGERINGARNA I EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPENS MEDLEMSSTATER, FÖRSAMLADE I RÅDET,

som önskar försäkra sig om att enhetligheten beträffande domstols behörighet, i den anda som genomsyrar konventionen den 27 september 1968, även i möjligaste mån förverkligas i fråga om sjöfart,

som beaktar att den internationella konventionen om kvarstad och liknande säkerhetsåtgärder (arrest) i havsgående fartyg, vilken undertecknades i Bryssel den 10 maj 1952, innehåller bestämmelser om domstols behörighet,

som beaktar att inte alla medlemsstater har tillträtt denna konvention,

uttrycker en önskan om att de medlemsstater som är kuststater och som ännu inte har tillträtt konventionen av den 10 maj 1952 skall ratificera den eller ansluta sig till den så snart som möjligt.

Som skedde i Luxemburg den nionde oktober nittonhundrasjuttioåtta.

(De befullmäktigade ombudens underskrifter.)

GEMENSAM FÖRKLARING

av den 26 maj 1989

om ratificeringen av konventionen om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde till 1968 års Brysselkonvention

OMBUDEN FÖR REGERINGARNA I EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS MEDLEMSSTATER, FÖRSAMLADE I RÅDET,

vid undertecknandet av konventionen om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde till 1968 års Brysselkonvention i Donostia – San Sebastián den 26 maj 1989,

ÖNSKAR att, särskilt inför fullbordandet av den inre marknaden, tillämpningen av Brysselkonventionen och 1971 års protokoll snabbt utvidgas till hela gemenskapen,

VÄLKOMNAR Luganokonventionen som ingicks den 16 september 1988 och som utsträcker Brysselkonventionens principer till de stater som tillträder Luganokonventionen, som främst är avsedda att reglera förhållandena mellan Europeiska ekonomiska gemenskapens (EEG:s) och Europeiska frihandelssammanslutningens (EFTA:s) medlemsstater i fråga om rättsligt skydd för personer som är etablerade i alla dessa stater och förenkling av formaliteterna för ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar,

SOM BEAKTAR att Brysselkonventionen har sin rättsliga grund i artikel 220 i Romfördraget och skall tolkas av Europeiska gemenskapernas domstol,

SOM ÄR MEDVETNA om att Luganokonventionen inte påverkar tillämpningen av Brysselkonventionen vad gäller förhållandena mellan Europeiska ekonomiska gemenskapens medlemsstater, eftersom dessa förhållanden skall regleras genom Brysselkonventionen,

SOM NOTERAR att Luganokonventionen träder i kraft efter det att två stater, varav den ena är medlem i Europeiska gemenskaperna och den andra är medlem i Europeiska frihandelssammanslutningen, har deponerat sina ratifikationsinstrument,

FÖRKLARAR SIG BEREDDA att vidta alla ändamålsenliga åtgärder för att de nationella förfarandena för ratificering av den idag undertecknade konventionen om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals anslutning till Brysselkonventionen fullgörs så snart som möjligt och, om möjligt, senast den 31 december 1992.

Till bevis på detta har de undertecknade underskrivit denna förklaring.

Som skedde i Donostia – San Sebastián den tjugosjätte maj nittonhundraåttionio

(De befullmäktigade ombudens underskrifter.)
